

A Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (....) által képviselt Bornemissza Anna (.....) felperesnek a által képviselt alperes ellen taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 10-én kelt 33.G.41.296/2016/33. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és az alperes 1/2016. (02.29.) és 2/2016. (02.29.) számú határozatait hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére tizenöt napon belül 84.000,- (nyolcvannégyezer) forint illetékből és 45.000,- (negyvenötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltiséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az alperesi társaságban 2012. november 23. napja óta rendelkezik üzletrésszel a felperes, akinek jogelődje az édesanyja, volt. A kisebbségi tag felperesnek 127 db, míg a társaság másik tagjának, a többségi tulajdonos 873 db szavazata van a társaságban.

Az alperesi társaság 2001. január 22. napján meghozott 2/2001. számú taggyűlési határozata kimondja, hogy „Amennyiben a Kft. anyagi helyzete lehetővé teszi, folyamatosan, minden felszámoló felé ki kell fizetni az egyszerűsített felszámolások esetén a 100.000 forint felszámolói díjat, és amennyiben a többi felszámolásokkal sem jutott a felszámoló legalább 100.000 forinthez, úgy biztosítani kell, hogy a többi felszámolásokban is felszámolásonként a felszámolók 100.000 forint felszámolói díjat megkapjanak abban az esetben, ha a befolyt felszámolói díj az aktuális felszámolásból erre fedezetet nem nyújt. Azokban a felszámolásokban, amelyekben a felszámolói díj a 2 millió forintot meghaladja, úgy a felszámolót az első 2 millióból 1 millió forint felszámolói díj illeti meg, míg a fennmaradt felszámolói díj 30%-a illeti meg abból az összegből, ami az adott felszámolásban a Kft. részére megérkezik. Amennyiben a tag a felszámolásra tekintettel havi felszámolói díjelőlegben vagy más módon díjelőlegben részesült, úgy ezen összegek a felszámolónak járó díjból levonásokra kerülnek. A ... Kft. köteles megtéríteni a felszámolónak azon igazolt költségét is, amelyet a ... Kft. által fizetendő kötelezettség megelőlegezéseként a felszámoló megelőlegezett.”

Ehhez képest az alperes a felszámolói végelszámolói és vagyonrendezői díjakat - a tagok megegyezése alapján - a fenti számú határozattól eltérően rendezte akként, hogy a teljes befolyt felszámolói, végelszámolói és vagyonrendezői díj 50%-át fizette ki a felszámolóbiztosoknak.

Az alperesi társaság ügyvezetője 2016. február 29. napjára taggyűlést hívott össze. A 2016. február

4-én kelt taggyűlési meghívó, amely a felperes nevére szólt, 2016. február 8-án került postára adásra azzal, hogy a felperes nevére szóló meghívót a felperes édesanyjának, címzett borítékban érkezett a közös lakcímükre, amely a felperes lakóhelyeként is szolgál. A küldeményt a felperes édesanyjának postai küldemények átvételére jogosult meghatalmazottja, vette át. A taggyűlés összehívásáról ezt követően a felperes is értesült. A taggyűlési meghívó napirendi pontként tartalmazta a 2015. évi mérleg elfogadását, míg második napirendi pontként a 2/2001. évi taggyűlési határozat felülvizsgálatát. A meghívóhoz melléklet nem érkezett.

A felperes a 2016. február 15. napján kelt levelében kérte részére megküldeni a 2015. évi mérleg, eredménykimutatás és beszámoló tervezetét, valamint a 2/2001. számú taggyűlési határozatot. Kérte részletesen kidolgozva megküldeni a levélben jelzett mérleg sorok tartalmát.

Az alperes a 2016. február 17. napján kelt és február 19-én postára adott, a felperes részére, valamint nevére szólóan 2016. február 23-án kézbesített válaszelevelével megküldte a 2/2001. számú határozatot, a mérleget, valamint a 2015. évi egyszerűsített éves beszámolót, annak kiegészítő mellékletét és a mérleget alátámasztó leltárt. Tájékoztatást tartalmazott továbbá a levél arról, hogy a kért kiegészítések, listák, mint könyvelési okmányok a társaság könyvelésében előre egyeztetett időpontban megtekinthetők.

A 2016. február 29. napján megtartott taggyűlésen a felperest meghatalmazottja, ...képviselte, a többségi tulajdonos pedig a 2016. február 23-án kelt, a taggyűlési jegyzőkönyvhöz csatolt meghatalmazás alapján ügyvéd. A 2016. február 11. napján adott meghatalmazással az alperesi társaság ügyvezetője bízta meg a taggyűlés levezetésével.

Az első napirendi pont kapcsán a felperes képviselője jelezte, hogy az elektronikusan elküldött iratokon kívül átvette az 1-6.számú mellékleteket a mérleghez. Arra való tekintettel, hogy kevés információt kapott a tag, a mérleget nem áll módjában elfogadni.

A taggyűlés a többségi tag 873 db igen és a felperesi kisebbségi tag 127 nem szavazata mellett, tartózkodás nélkül meghozta az 1/2016. (02.29.) számú taggyűlési határozatot, amellyel a társaság taggyűlése a 2015. évi egyszerűsített éves beszámolót és az adózott eredmény felosztására tett javaslatot megtárgyalta, és azt az előterjesztésnek megfelelően elfogadta. Döntött emellett a mérleg szerinti eredmény eredménytartálékba történő helyezéséről.

A második napirendi pont kapcsán a felperes részéről tett észrevételben a felperes megbízottja elismerte, hogy a taggyűlésen átvette a részletes előterjesztés szövegét azzal, hogy „Részemre annak sötétben szedett két francia bekezdése került megküldésre”. Jelezte továbbá a képviselő, hogy nem tudja, az idézett tartalom megegyezik-e az eredeti 2/2001-es határozattal. A taggyűlésen az ügyvezető által történt iratátadás után közösen megállapították, hogy mindenben megegyezik az előterjesztésben megküldött szöveggel. A felperes meghatalmazottja jelezte, hogy egyeztetnie szükséges a taggal, ezért 15 napon belül észrevételt kívánt előterjeszteni. Kérte e célból a határozathozatal elhalasztását. A többségi tag a határozathozatal elhalasztásához nem járult hozzá, és a kérdést szavazásra bocsátva a 2/2016. (02.29.) számú taggyűlési határozat kimondta, hogy a taggyűlés megtárgyalta a 2/2001. évi taggyűlési határozat felülvizsgálatát, és azt visszamenőlegesen, annak meghozatala napjával, 2001. január 22. napjával hatályon kívül helyezi. Egyben jóváhagyta a felszámolói, végelszámolói, vagyonrendezői díjak 2001-től történő 50%-os elszámolását, amelyet a mindenkor évi taggyűlés a mérleg mellékletben tételesen felsorolt, kifizetett összegben elfogadott. A taggyűlés megállapítja, hogy felszámolói, végelszámolói, vagyonrendezői díjak elszámolására a mindenkor ügyvezető által kötött megállapodások jogszerűek és érvényesek.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság a 2009. évtől kezdődően a felperes édesanyja feljelentésére nyomozást folytat - korábbi többségi üzletrész tulajdonos - és társa ellen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetnének megalapozott gyanúja miatt.

A felperes a 2016. március 30. napján érkezett, majd 2016. július 5. napján kiegészített kereseti kérelmében kérte az alperesi társaság 2016. február 29. napján megtartott taggyűlésén meghozott 1/2016. (02.29.) és a 2/2016. (02.29.) számú határozatok hatályon kívül helyezését. Kereseti kérelme alapjaként jogszabálysértésre hivatkozott. Kérte továbbá részére perköltség megállapítását. A felperes a kereseti kérelme alapjaként szolgáló jogszabálysértés kapcsán az alábbi hivatkozásokat tette:

A 2016. február 4-én kelt meghívó nem a felperes, hanem annak édesanyja, részére került kézbesítésre, az átvevő a felperes nevében csupán 2017. január 5-étől vehetett át küldeményeket. Ekként a taggyűlési meghívó a felperes részére kézbesítésre nem került. A felperes e körben nem tette vitássá azt, hogy a taggyűlési meghívót a részére ezt követően átadták. Az átvétel időpontjára a perben nem nyilatkozott. Hivatkozott ennek kapcsán a felperes arra, hogy a taggyűlés ilyen módon történő összehívása a Ptk. 390. § (1) bekezdésébe ütközik.

A részére ekként eljuttatott meghívóban csupán napirendi pontok szerepeltek, semmilyen más tájékoztatást, előterjesztést, illetőleg a 2/2001. számú taggyűlési határozatot előzetesen nem kapta meg. Utalt arra, hogy ezt a 2016. február 15-én kelt levelében kifogásolta, és e után is hiányosan kapta kézhez a tájékoztatóhoz szükséges mellékleteket, a második ügyrendi ponthoz mellékletet egyáltalán nem kapott. Állította, hogy a 2/2001. számú határozat tartalma számára, illetőleg a meghatalmazottja által csupán a taggyűlésen volt megismerhető.

Hivatkozott arra, hogy a többségi tulajdonos tag képviselőjében, ügyvéd nem járhatott volna el, mivel meghatalmazással nem rendelkezett.

.... levezető elnökként a taggyűlésen nem vehetett volna részt, az ő részvétele a Ptk. 3:111. §-ában, valamint Ptk. 3: 110. §-ában foglaltakkal ellentétes. Hivatkozott arra is, hogy a levezető elnöknek meghatározó befolyása volt a tárgyalta taggyűlési határozatok tartalmát illetően.

A kifizetések kapcsán a meghozott taggyűlési határozat a 2/2001. taggyűlési határozattal ellentétes, illetőleg ehhez képest jóerkölcsbe ütközik, mivel a cég eredményét az ezen többletkifizetés csökkenti. Hivatkozott továbbá a jóerkölcsbe ütközésre a vonatkozásban is, hogy e határozat a cég korábbi szabálytalanságait hivatott legalizálni a büntetőeljárás folyamatban léte miatt.

A 2016. július 5. napján megtett, az átvett ellenkérelemhez képest 30 napon belül benyújtott, de a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt határidőn túl érkezett további hivatkozásai voltak:

Mivel a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja alapján a személyesen érdekelt nem szavazhat, nem volt jogosult a szavazásra, mivel lánya, illetőleg testvére azoknak, akikkel szemben büntetőeljárás van folyamatban. Ennek kapcsán pedig hivatkozott arra, hogy így a taggyűlés nem volt határozatképes.

Végül utalt a felperes arra, hogy nem volt jegyzőkönyv hitelesítő, amelynek folytán a taggyűlési határozatok meghozatala a 3:19. §-ába ütközik.

Az alperesi érdemi ellenkérelem a kereset elutasítására és a felperes perköltségeiben történő marasztalására irányult.

Az alperes az egyes felperesi hivatkozások kapcsán az alábbiakat fejtette ki:

A taggyűlési meghívót a felperes nyilvántartás szerinti címére küldte meg. A felperes - általa sem vitatottan - átvette a meghívót.

Ezt követően a kért mellékleteket a felperes megbízottja útján 2016. február 23-án úgyszintén átvette. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla IH.2013/4/155.számú határozatára.

Ehhez képest másodlagosan előadta, hogy ha az összehívás nem lett volna szabályszerű, az ülés akkor is megtartható volt, figyelemmel a Ptk. 3:17. § (5) bekezdésében foglaltakra.

A felperesi nyilatkozattal szemben az alperes hivatkozott arra, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv melléklete a ügyvédnek korábban adott meghatalmazás.

A taggyűlési meghívóval küldött mellékletek kapcsán az alperes hivatkozott a 2016. február 19-én történt megküldésre. Hivatkozott arra is, hogy a 2016. február 29-ei taggyűlésben felvette tanúsága

szerint a változással érintett 2/2001. évi taggyűlési határozat a felperesi képviselő részére korábban már megküldésre került, amelyet a felperesi képviselő a taggyűlésen maga is elismert.

Utalt arra az alperes, hogy levezetőelnöki minőségben volt jelen a taggyűlésen, a szavazatokra befolyást nem gyakorolt.

A jöerkölcsbe ütközés kapcsán vitatta, hogy ilyen megvalósult volna, hivatkozott arra, hogy az 50%-os díj elfogadásra került, a beszámolókból kitűnően ez egy ismert és bevett gyakorlat volt az alperesnél. Ez ellen a gyakorlat ellen egyik tag sem tiltakozott. A felperes édesanyja a tényleges kifizetési gyakorlatról korábban nyilatkozott is, illetőleg az édesanyja révén erről a felperes is minden bizonnyal tudomással bírt. Figyelemmel arra, hogy a 2/2016. (02.29.) számú határozat a valóságos állapotoknak megfelelően rendezte a korábbi, mintegy másfél évtizedes kifizetési gyakorlatot, ezért a jöerkölcs sérelme nem állapítható meg.

Hivatkozott emellett arra is, hogy a kisebbség érdekét sem sérti a határozat, mivel ténylegesen felosztható eredménnyel a cég ebben az időben nem rendelkezett, az alperes 2014-től bevételt eredményező tevékenységet nem folytatott, ezért osztalék kifizetésére sem volt mód.

A felperesi érveléssel szemben előadta, hogy jogi képviselőként vett részt a taggyűlésen, amelynek jogi akadálya nem volt.

Az első fokon eljáró bíróság a 2017. november 10-én kelt 33.G.41.296/2016/33. szám alatti ítéletével a felperesi kereset elutasításáról határozott. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 38.100,- forintos perköltséget.

Az irányadó Ptk. 3:36. § (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a 30 napos szubjektív keresetindítási határidő elévülés jellegű. Ennek folytán a 2016. március 30. napját követően elterjesztett újabb felperesi kifogásokat figyelmen kívül hagyta, és csak az eredeti keresetben, a 30 napos határidőn belül megjelölt jogsértéseket bírálta el.

Az egyes felperesi hivatkozások kapcsán az elsőfokú bíróság az alábbiakat állapította meg:

A Ptk. 3:190. § (1) bekezdésének felhívásával az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes nevére szóló meghívó a felperesnek a tagjegyzékben nyilvántartott lakcímére került feladásra, mégpedig a taggyűlés időpontját több, mint 15 nappal megelőzően. Utalt arra, hogy a felperes tudomására jutott a meghívó, figyelemmel arra, hogy ahhoz kapcsolódóan 2016. február 15. napján már iratkéréssel fordult az alpereshez. Álláspontja szerint nem érinti a taggyűlés összehívásának szabálytalanságát az, hogy a meghívó nem a felperes nevére címzett borítékban került megküldésre, illetőleg az sem, hogy a meghívót a felperes részére küldött postai küldemények átvételére esetleg felhatalmazással nem rendelkező keresztül kézbesítették.

Kifejtette, hogy a meghívó a két napirendi pont tárgyát egyértelműen meghatározva jelölte meg, amelyből a tagok számára egyértelműen kitűnt, hogy milyen kérdések kerülnek szavazásra. Az egyes napirendi pontok részletezésének hiánya nem eredményezi azt, hogy a taggyűlés összehívása érvénytelen, figyelemmel arra, hogy a meghívó az egyes napirendek tárgyára vonatkozóan megfelelő információt nyújt. Mindemelllett a felperes a perbeli esetben tájékoztatást kért az egyes napirendi pontokhoz kapcsolódóan, és ezen tájékoztatást pedig az alperesi cég részéről megfelelő módon megkapta. A 2016. február 15-ei kérelemre érkezett mellékletek folytán nem szenvedett a meghívó kézbesítése olyan hiányosságot, amelynek folytán ne lehetett volna a 2016. február 29-ei taggyűlésre megfelelően felkészülni.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy iratellenesen hivatkozott a felperes arra, hogy részére a 2/2001. számú határozatot a taggyűlés előtt nem küldték volna meg, ugyanis a megküldés ténye a 2016. február 17-ei keltezésű alperesi kísérőlevélből kitűnik, emellett pedig a felperesi meghatalmazott által aláírt 2016. február 29-ei taggyűlési jegyzőkönyv is tartalmaz arra vonatkozó elismerést, hogy a taggyűlési határozat szövegét korábban ismertették, illetőleg összevetve a taggyűlési jegyzőkönyv jelenlévő példányával azonosságot állapítottak meg a jelenlévők. A taggyűlésen az ügyvezető a tagoknak - szóbeli ismertetéssel egyidejűleg - tájékoztatásul írásban is átadta az előterjesztést.

Mindemellett megállapította „a perben tett nyilatkozatok alapján”, hogy a felperes tudomással bírt arról, hogy az édesanyja feljelentése kapcsán büntetőeljárás indult, másfelől pedig a felszámolóbiztosok részére a kifizetések a felperes alperesi tagsági jogviszonya fennállása során milyen tartalommal történtek meg. A második napirendi pont ekként történő megjelölése kellően részletes volt ahhoz, hogy a felperes kialakíthassa álláspontját a kérdésben.

A felperes nem jelölte meg a keresetindítási, 30 napos határidőn belül, hogymeghatalmazását miért tekinti érvénytelennek. A többségi tulajdonos képviselőjében eljáró mint meghatalmazott érvényesen szavazhatott az egyes napirendi pontok tekintetében, figyelemmel a teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt, a taggyűlési jegyzőkönyvhöz csatolt meghatalmazásra. Ha mégsem rendelkezett volna meghatalmazással, úgy a többségi tulajdonos tudomásulvétele, illetőleg ráutaló magatartása által eljárása jóváhagyottnak minősül.

A taggyűlési jegyzőkönyvből kitűnően levezető elnökként vett részt a taggyűlésen, amelyet sem a Ptk., sem pedig a létesítő okirat nem zár ki. A jegyzőkönyvből nem állapítható meg olyan körülmény, amely a levezető elnök általi érdemi befolyásgyakorlást alátámasztaná.

Figyelemmel arra, hogy a 2/2016. (02.29.) számú határozatban foglalt döntés a társaság, illetőleg a tagok korábbi szándékával, korábbi döntésével egyező gyakorlatot tartalmaz, ekként ez a tényleges helyzet jogi rendezéseként fogható fel. Általános elvárás, hogy a jogi személy döntései és működése összhangban legyenek egymással, ezért az alperes jogszerűen határozott arról, hogy másfél évtizedes gyakorlatával összhangba hozza a taggyűlés döntését. Ezért a jóerkölcsbe ütközést sem tartotta megállapíthatónak.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérve az elsőfokú határozat megváltoztatását és az alperes kereseti kérelemmel egyezően történő marasztalását, valamint perköltségei megfizetésére történő kötelezését.

Fellebbezésében a korábbi érvelésével egyezően előadta, hogy a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, mivel a meghívó nem az ő nevére szól.

Hivatkozott arra, hogy a felperes a második napirendi ponthoz kapcsolódóan mellékleteket részére nem küldött, a hiánypótlás kérése után sem. Utalt arra, hogy a 2/2001. számú taggyűlési határozat nem állt rendelkezésére, mivel ebben az időszakban még nem volt tag. Utalt arra is, hogy az ezen taggyűlési határozat tartalmáról nem volt tudomása, illetőleg nem volt tudomása az ezzel kapcsolatos, illetőleg a kialakult gyakorlat folytán történt büntetőfeljelentésekről sem. Hivatkozott arra, hogy az alperesi társaság őt ezen eset előtt sem, illetőleg azóta sem tájékoztatja a társaság működésével kapcsolatban, amelyekre a fellebbezésében példákat hozott fel.

Állította továbbra is, hogy nem állapítható meg, milyen minőségben vett részt a taggyűlésen, és ennek kapcsán hivatkozott a Ptk. 3:193. § (1) bekezdésében foglalt követelményekre.

A jóerkölcsbe ütközés kapcsán kifejtette, hogy a ténylegesen meglévő gyakorlat nem igazolt, a perben erre vonatkozó bizonyítás nem történt, erre vonatkozó tagi hozzájárulások nincsenek, illetőleg ő maga sem tudott ezen jogsértésről. Fenntartotta azon hivatkozását, hogy a jóerkölcsbe ütközést megalapozza az a körülmény, hogy a 2/2016. számú taggyűlési határozat legalizálja a korábbi szabálytalanságot.

Fenntartotta azon hivatkozását, hogy jegyzőkönyv hitelesítő nem volt, amely körülményt - függetlenül az esetleges késedelmes előadástól - a bíróságnak hivatalból kellett volna figyelembe vennie. Ennek kapcsán pedig utalt a jogcímhez kötöttséget mellőző bírói gyakorlatra.

Hivatkozott arra is, hogy tanúként meghallgatását kérte, amely bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, és nem indokolta a mellőzést.

A fellebbezésében - új hivatkozásként - arra utalt, hogy meghatalmazását az a jegyezte ellen a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltakhoz csatolt mellékletből kitűnően, aki a perben jogi képviselőként képviselte az alperest.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben, megfelelően tárta fel, azonban abból téves jogi következtetéseket vont le.

A Ptk. 3:190. § (1) bekezdése kimondja, hogy a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni. A meghívók elküldése és a taggyűlés napja között legalább tizenöt napnak kell eltelnie. Az elsőfokú bíróság tévesen nem tulajdonított jelentőséget azon körülménynek, hogy a meghívó fenti határidőn belüli megküldése nem a felperes részére történt, és a később a felperes részére megküldött hiánypótló iratok postai feladása, valamint a taggyűlés időpontja között nem telt el a tizenöt napos, jogszabály által előírt időköz.

A Ptk. 3:17. § (3) bekezdése kimondja, hogy a napirendet a meghívóban olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a 2016. február 29. napján megtartott taggyűlési jegyzőkönyv tartalmából azon körülményt, hogy a 2/2001. számú taggyűlési határozat a taggyűlés időpontját megelőzően a felperes részére megküldésre került. Mindez azonban az ezzel kapcsolatos előterjesztés ismerete nélkül nem elégséges a megfelelő tájékozódáshoz, illetve a megküldés időpontja - amely a vétív szerint 2016. február 23. - a 15 napos, törvényben írt határidőn belül történt.

Bizonyítottság hiányában nem alapos az a - felperes által vitatott - alperesi tényállítás, amely szerint a 2/2001. számú határozat tartalmáról a felperesnek tudomása lehetett, illetőleg a kialakult gyakorlatról is, ennek folytán pedig abban a helyzetben volt, hogy átlássa, a második napirendi pont kapcsán mi lehet az előterjesztés, illetve e vonatkozásában a véleményét korábban is kialakíthatta.

A Ptk. 3:17. § (5) bekezdése szerint ha a döntéshozó szerv ülését nem szabályszerűen hívták össze, az ülést akkor lehet megtartani, ha az ülésen valamennyi részvételre jogosult jelen van és egyhangúlag hozzájárul az ülés megtartásához.

A 2016. február 29. napján megtartott taggyűlési jegyzőkönyv tartalma alapján megállapítható, hogy az ülés megtartása ellen ugyan nem tiltakozott a felperes, de ahhoz kifejezetten hozzá sem járult. Ezen felül viszont mindkét napirendi pont kapcsán hivatkozott a kellő információ hiányára, és kérte a szavazás elhalasztását. Ezen nyilatkozat mellett nem tekinthető akként, hogy a felperes hozzájárult az ülés megtartásához, illetőleg ilyen körülmények között a taggyűlési határozatok meghozatalára nem volt mód.

Miután a taggyűlés összehívására - a fentiek szerint - a jogszabály megsértésével került sor, a Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyezés esetleges további indokait nem vizsgálta.

A Ptk. 3:35. § értelmében jogi személy tagja kérheti a bíróságtól a tagok vagy az alapítók és jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése értelmében a határozat hatályon kívül helyezése iránt attól az időponttól számított 30 napon belül lehet keresetet indítani a jogi személy ellen, amikor a jogosult a határozatról tudomást szerzett vagy a határozatról tudomást szerezhette volna. A határozat meghozatalától számított egy éves jogvesztő határidő elteltével per nem indítható.

A Ptk. 3: 37. § (1) bekezdése értelmében ha a határozat jogszabályt sért vagy a létesítő okiratba

ütközik, a bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén új határozat meghozatalát rendeli el.

Tekintve, hogy a taggyűlés összehívására nem szabályszerűen került sor, ezért a taggyűlés nem lett volna megtartható a kisebbségi tag kifejezett hozzájáruló nyilatkozata hiányában. Ebből következően a nem szabályszerűen megtartott taggyűlés szabályszerűen határozatokat sem hozhatott, tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a keresetet elutasította.

A fent kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a perköltségeire a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján igényt tarthat. A javára megállapított első- és másodfokú perköltség a lerótt 36.000,- forintos eljárási és 48.000,- forintos fellebbezési illetékből, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított 45.000,- forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból áll.

Budapest, 2018. október 3.

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s. k.
előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírószági ügyintéző